

Efter omstændighederne...

Når en kvinde i gamle dage blev gravid hed det ofte, at hun kom i ulykkelige omstændigheder, i dag kommer vi i lykkelige omstændigheder.

Ved hjælp forskning, teknik og fri abort kan vi i dag selv beslutte, hvornår i livet vi ønsker at føde vore børn - det er derfor at vi kommer i lykkelige omstændigheder.

Det at føde et barn er en fantastisk begivenhed, som gør kvinden stjernelykkelig - aldrig i mit liv har jeg oplevet en så vidunderlig følelse som de to gange, jeg har født. Sådan opleves fødslen desværre ikke for alle kvinder!

Her er lidt kendsgerninger:

En fødsel er ikke en sygdom. 80% af alle fødsler er normale fødsler. Ca.15% af de der ønsker at føde hjemme eller på jordemoderledet klinik bliver visiteret til et hospital, dette betyder ikke, at alle 15% får en kompliceret fødsel - langt fra. Jordemødre har visitationskompetence. Sund fornuft er en medfødt kompetence hos de fleste mennesker. I Danmark har vi et fødselssikringssystem, der giver en kvinde ret til vederlagsfri jordemoderhjælp samt til vederlagsfri fødsel - både i hjemmet og på institution.

Dette bør betyde, at når det drejer sig om forventede normale fødsler, er det den gravide, der beslutter, hvor hun vil føde, men sådan er realiteterne desværre ikke.

Lovgivningsmæssigt er det Folketingets medlemmer, der træffer beslutninger om, hvor der skal være fødesteder, deres bemanning og lignende - men i praksis er det de amtskommunale politikere, der tager beslutningerne og disse politikere synes at være overbeviste om, at kvinderne skal føde på store hospitaler, hvor personalet er specialister.

Jeg er enig i, at ved de komplicerede fødsler er der brug for specialister til at tage vare på mor og barn. Men hvad med alle de kvinder, der forventes af føde ganske normalt, hvad har de brug for - efter min mening har de brug for rolige omgivelser, erfarent personale, sikkerhed for at de kan overføres til en specialafdeling, hvis komplikationer skulle opstå og så har de brug for at være tæt på mand eller kæreste og familie - for som sagt er det ikke en sygdom at føde, det er en lykkelig begivenhed.

Derfor kære politikere, lad dog kvinderne selv beslutte om de vil føde hjemme, på en jordemoderledet klinik eller på et hospital.

Der er et andet område i forbindelse med fødsler jeg vil opfordre politikerne til at sætte fokus. Det er fødselsdepressionerne. Et sted i mellem 10 og 25% af alle kvinder, der har født, oplever en fødselsdepression. Dette er uacceptabelt, først og fremmest for kvinden, men også resten af familien lider og får sår, som det tager mange år at læge.

En fødselsdepression viser sig ved at kvinden er ked af det, er trist, kan ikke sove, har ingen energi, har ingen appetit, tror ikke hun kan blive en god mor, tænker endog på at skade barnet eller begå selvmord - det er alvorlige ting, men heldigvis kan en fødselsdepression behandles og kvinden blive rask igen.

Vi har netop kunnet glæde os over, at psykolog Kirsten Lindved har modtaget en pris på 50.000 kroner for sit arbejde med efterfødselsreaktioner. Hun modtog prisen fra fonden "En god start på livet" for at have oprettet GAIA-instituttet, hvis formål er at forebygge, behandle og forske i efterfødselsreaktioner. Til instituttet er knyttet læger, sundhedsplejersker, jordemødre, psykologer og forældre.

Men mange lider blot i stilhed og får ingen hjælp.

Der er behov for forskning samt viden og oplysning til såvel kvinderne som til omgivelserne.

Det er ikke alle der har det godt efter omstændighederne.

Karen Hallberg